

[Indenrigsministeren.]

sammen med, at jeg vistnok aldrig har truffet to, der var enige, så hvem skulle man sætte ind i reformkommissionen for at sætte lus i skindpelsen og hver eneste gang blive et sikkert mindretal?

Hr. Sigsgaard udtalte frygt for, at nyordningen — et af ændringsforslagene — skulle medføre, at der kommer for mange smålovforslag til folketinget. Den frygt deler jeg ikke. Jeg tror ikke på den.

Hr. Arthur Jacobsen rejste spørgsmålet, om ikke folketinget burde tage et initiativ i spørgsmålet omkring planlægningen, og hr. Niels Helveg Petersen var inde på det samme. Jeg vil gerne om dette sige, at vi arbejder jo med det i regeringen.

Der er nedsat et udvalg af regeringsmedlemmer, som i et par møder har drøftet disse problemer, dels planlægningen, den fysiske og økonomiske planlægning, dels spørgsmålet om jordlovgivning i forbindelse med indtræden i fællesmarkedet og i øvrigt jordlovgivning for at standse jordspekulationen og den voldsomme prisstigning og inflation, der udgår fra jordpriserne, og i dette udvalg er man nu ved at nedsætte et embedsmandsudvalg specielt vedrørende planlægningen, hvor man altså skal søge at finde frem til rammerne for den kommende planlægning, såvel den centrale statsplanlægning, som jo stadig er nødvendig, hvor det drejer sig f. eks. om placering af universiteter og hovedveje og mange andre ting, som problemet om, i hvilket omfang man kan lægge denne planlægning ud til de lokale organer. Det er det, man i øjeblikket arbejder med, og det er klart, at regeringen, når dette arbejde er afsluttet, så vil tage et initiativ over for folketinget, som vil få lejlighed til at fastlægge retningslinjerne for den kommende planlægning.

Hr. Diderichsen fandt jo ikke lovforslaget vidtrækkende nok og ville navnlig, for så vidt angår regionalkommunerne, ned på et antal af 7-9. Jeg mener altså, det er et for radikalt skridt i øjeblikket. Jeg er bange for, det

ikke ville blive forstået, at man fjerner sig så voldsomt fra det tilvante.

Hr. Diderichsens antisocialistiske filosofiske betragtninger lader jeg i denne omgang ligge. Der bliver nok lejlighed til at vende tilbage til dem. Og så tror jeg, jeg for mit vedkommende vil overlade det til kulturministeren; hun er fremragende til det.

Og så kom jo hr. Ninn-Hansen. Se, det var lige præcis, hvad jeg ventede. Jeg skulle jo aldrig have sagt det om Sorø amt. Jeg var imidlertid til en diskussion, hvor man også rejste spørgsmålet om de alt for mange amtskommuner, og så er det klart, man kan godt stå og slynge om sig med nogle tal og sige: jeg regner med en reduktion til en 15-16 stykker, men så er der altid en lille fornuftig mand, der rejser sig og siger: hvem skal det gå ud over? Så ser man på Danmarkskortet og siger: amterne på Sjælland er jo ikke store. Jeg siger nu altid, der er ét amt, jeg ikke vil være med til at røre ved, og det er Bornholms, det tror jeg er nogenlunde sikret. Men når jeg ser på Sjælland, ja, så må jeg sige til mig selv, at amterne her er jo relativt små, og så faldt mine onde øjne på Sorø amt. Jeg er nemlig selv valgt i Præstø amt, og et af de steder, hvor jeg samler udenkredsstemmer, er Næstvedkredsens. Næstved står jo over for en udvidelse — vi undgår næppe en sammenlægning omkring Næstved — og den går ind over amtskommunegrænsen. Så får altså Sorø amt et alvorligt hak i tuden her, og vi ved, at man også nordfra, fra Holbæk amt, har været ude efter dele af Sorø amt.

Se, det er begrundelsen for, at jeg altså ulykkeligvis nævnte Sorø amt. Jeg vil så trøste andre ærede medlemmer med at sige, at jeg har sagt, så stærkt jeg kan, at jeg ikke vil være med til at røre ved Frederiksborg amt. Det bliver der sikkert almindelig glæde over.

Når man diskuterer spørgsmålet om reduktion af antallet af amter og skal konkretisere det, er det imidlertid klart, at der melder sig nogle spørgsmål, som er ret nær-